

П'яними гронами чорніє бузина,
Жовтіє папороть в торішнім сухолистю...
І знову в далині я радісно пізнав
Разки твоїх змагань безжурні та тяглисті.
Коли в цю спраглу ніч далекі блискавки
Безумству віддають надірване горіння,
За мільйони миль, за простори тривкі —
Моє п'яне життя, моє терпіння...
Цигани долі, чуть, все клеплють тишину,
Здіймають клевчики й у глупу мідь лупають,
Пожеж сільських птахи патлатий дим женуть...
А морок блискавиць копає... скрізь копає...
По блискавиці тьма. Копни поглибше тут
В цю спраглу, дику ніч, щоб розрубать сумління...
За мільйони миль – мій зір, мов хижий спрут —
Моє п'яне життя, моє терпіння!..